

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ੴ. ਅਤ.੩)

គឺមាយលេខាំពី ០. ១៥១៦/២៥១៥
គឺមាយលេខាំពី ០. ៣០១៩/២៥១៦

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ສາລປກຄຮອງສູງສຸດ

วันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	นางพกварดี แสนศรี	ผู้ฟ้องคดี
	เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๑	
	นายกเทศมนตรีตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๒	
	คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเดือดร้อนจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเทศบาลตามกฎหมายท่องเท่าแร่ ที่ ๔๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน พนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง (๑ เมษายน ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี แจ้งตามบันทึกลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีมีคะแนนประเมินอยู่ในระดับดีเด่น ๘๓.๐๐ คะแนน โดยอ้างว่าไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีนั้น เนื่องจากในครึ่งปีดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ตามข้อ ๒๓๐ วรรคหนึ่ง (๔) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร

เรื่อง หลักเกณฑ์...

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ
การบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า
คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากหลักเกณฑ์ตามประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่
เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสาย เพื่อประกอบการพิจารณา
เลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไม่มี
การแจ้งให้พนักงานเทศบาลทราบโดยทั่วไป และผู้ฟ้องคดีไม่ทราบว่ามีประกาศดังกล่าว อีกทั้งวันที่ที่แจ้ง
ประกาศดังกล่าวให้พนักงานเทศบาลทราบ ตามบันทึกข้อความสำนักงานปลัดเทศบาลตำบลเมืองทอง
ท่าแร่ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๔๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นเวลา ก่อนมีประกาศดังกล่าวที่ลงวันที่ ๑
พฤษภาคม ๒๕๖๒ ประกาศดังกล่าวจึงน่าจะจัดทำขึ้นมาภายหลังจากที่จ่าเอกกิตติพล บัวทะลา
ย้ายเข้ามาดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ แล้ว
 เพราะผู้ฟ้องคดีได้สอบถามนายวิภาล ผาໄຕ ปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่คนก่อน ปลัดเทศบาล
 คนดังกล่าวกว่าไม่ได้เป็นผู้จัดทำขึ้น นอกเหนือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้ทำประกาศหลักเกณฑ์และ
 วิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และไม่มีการแจ้งหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้กับพนักงานเทศบาลในสังกัด
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบอีกด้วย ผู้ฟ้องคดีได้ทำบันทึกลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่ง
 ดังกล่าว แต่จ่าเอกกิตติพล บัวทะลา ปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ได้แจ้งผู้ฟ้องคดีให้จัดทำ
 บันทึกซึ่งไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น ตามประกาศ
 คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงาน
 บุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด
 สกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๘
 ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ข้อ ๒๓๐ และข้อ ๒๔๑/๑ ซึ่งกำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดไม่อยู่
 ในหลักเกณฑ์ที่จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามข้อ ๒๓๐ เพราะเหตุเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ
 การลา การมาทำงานสายตามที่กำหนด หรือมีเหตุจำเป็นนอกเหนือจากกรณีดังกล่าว แต่นายกเทศมนตรี
 พิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุผลพิเศษที่ต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานเทศบาลผู้นั้น ให้นายกเทศมนตรี
 เสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย
 ถ้าคณะกรรมการเห็นชอบด้วย จึงเสนอเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้จัดทำบันทึก
 ข้อความลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ (ที่ถูกคือ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒) เรื่อง ขอให้พิจารณา
 เลื่อนขั้นเงินเดือนยืนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งหนังสือดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี
 ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามนัยประกาศดังกล่าว แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ไม่เห็นชอบให้เลื่อนขั้นเงินเดือน
 ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำมติมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ เนื่องกรณีที่ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ให้แก่ผู้ฟ้องคดี
๒. เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๓๖/๒๕๖๒ เรื่อง ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒
๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามเกณฑ์ค่าตอบแทนประเมิน ประจำทิศภาพและประจำทิศผลให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ เรียกคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนครเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การมาปฏิบัติราชการให้ตรงเวลาเป็นการแสดงถึงความมีระเบียบวินัย การรักษาวินัย และถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ใช้เครื่องสแกนลายนิ้วมือเพื่อให้พนักงานได้บันทึกเวลาการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้สมุดลงเวลากรณี ที่เครื่องสแกนลายนิ้วมือขัดข้อง แต่ปรากฏว่ามีพนักงานเทศบาลจำนวนหนึ่งมาทำงานสายหลายครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันเดียวกันนี้ เป็นต้นไป โดยได้กำหนดจำนวนครั้งที่มาทำงานสายไว้ไม่เกิน ๒๐ ครั้ง ในรอบหกเดือน พนักงานเทศบาลที่มาทำงานสายไม่เกินจำนวนครั้งที่กำหนดจึงจะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน และได้แจ้งประกาศดังกล่าวไปยังหัวหน้าสำนักหรือผู้อำนวยการกองในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ เรื่อง ขอส่งประกาศกำหนดการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งมาสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน เลื่อนค่าตอบแทน การต่อสัญญาจ้าง สำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุเทศบาล พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้าง ทั่วไป ซึ่งมีผู้ลงทะเบียนมือชื่อรับหนังสือดังกล่าวครบถ้วนทุกสำนัก/กอง นอกจากนี้ ยังได้ปิดประกาศดังกล่าวบนบอร์ดประชาสัมพันธ์ของสำนักงาน และแจ้งให้ทราบในที่ประชุมประจำเดือน กรณีที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้จัดทำและแจ้งประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบการประเมิน สัดส่วนคะแนน ตลอดจนให้ผู้ขอรับการประเมินทำข้อตกลงกับผู้ประเมินและกำหนดตัวชี้วัดและสมรรถนะที่ใช้ในการขอรับการประเมิน ได้มีการแจ้งประกาศตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานเทศบาล พนักงานจ้าง สังกัดเทศบาลตำบล เมืองทองท่าแร่ ปิดประกาศบนบอร์ดประชาสัมพันธ์ของสำนักงาน และแจ้งให้ทราบในที่ประชุม

/ประจำเดือน...

ประจำเดือน และหากข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เหตุใดผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงาน กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าปลัดเทศบาลทำล้มเมืองทองทำเรื่มรับหนังสืออุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ของผู้ฟ้องคดี นั้น ปลัดเทศบาลทำบลเมืองทองท่าแร่ได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ชี้แจงว่าไม่เคยปฏิเสธไม่รับหนังสือดังกล่าว แต่ไม่ปรากฏว่ามีหนังสือ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและไม่มีพนักงานเทศบาลที่ไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนรายได้อุทธรณ์คำสั่ง กี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเลย แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่เคยเข้าพบเพื่อปรึกษากรณีดังกล่าวกับ ปลัดเทศบาล แต่เพื่อปิดโอกาสและเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี ปลัดเทศบาลได้แจ้งด้วยว่าจากผ่าน เจ้าหน้าที่ให้ผู้ฟ้องคดีทำบันทึกเสนอเหตุผลคำชี้แจงกี่ยวกับการมาปฏิบัติราชการโดยให้มีเนื้อหาแสดง ถึงความทุ่มเท็งใจทำงานเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเหตุผลพิเศษที่ต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาเป็นการเฉพาะราย ตามข้อ ๒๔๑/๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ชี้แจง เหตุที่ตนมาปฏิบัติราชการไม่ทันเวลาเกินจำนวนครั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดไว้เป็นหนังสือ ชื่นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอนุมัติเหตุผลความจำเป็นและเสนอไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว ตามหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่มีการประชุมคณะกรรมการ พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน นั้น ได้มีหนังสือยืนยันว่าได้มีการประชุมพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ในวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา โดยคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน เข้าร่วมประชุมทั้ง ๕ ราย คือ นางสาวอัจฉรา วนสินธุ์ รองปลัดเทศบาล นางสาวจิตติมา กาวรรณรง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม นายฤทธิ์ โสภารัตน์ ผู้อำนวยการกองซ่อม และ นายชูชัย มากำไฟ นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ (ในฐานะผู้แทนหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล) ผู้ฟ้องคดีไม่มีความเข้าใจในระเบียบกฎหมายกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งกระบวนการ ประเมินผลการปฏิบัติงานต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของพนักงานเทศบาลที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลทำหน้าที่พิจารณาความเป็นธรรมของ การประเมินของผู้บังคับบัญชา เมื่อถึงขั้นตอนการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องถือปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะแต่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนทำหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นกี่ยวกับ การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลทุกคน ในกรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้น เงินเดือนพิจารณาแล้วเห็นว่า มีพนักงานเทศบาลที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณา

/เลื่อนขั้นเงินเดือน...

เลื่อนขั้นเงินเดือนจำนวน ๔ คน แต่ภายหลังจากที่มีมติให้เลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลที่เหลือแล้ว ปรากฏว่ามีวงเงินคงเหลือที่ใช้ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนและมีจำนวนគุต้าผู้ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปีสองขั้นจำนวน ๑ อัตรา ประกอบกับมีพนักงานเทศบาลที่มีผลการปฏิบัติงานและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ควรจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีแรกหนึ่งขั้นแต่ไม่อาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นได้ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับគุต้าที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือน และการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหลัง พนักงานเทศบาลรายนี้มีผลการปฏิบัติงานและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนอีก และไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือน คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจึงมีมติให้พนักงานเทศบาลผู้นั้นได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน เป็นจำนวนสองขั้นทั้งปี อันเป็นการดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แล้ว สำหรับกรณีของผู้พ้องคดีเนื่องจากผู้พ้องคดีมาทำงานสายเกินจำนวนครึ่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดไว้เป็นหนึ่งสี่ก้อนแล้วถึง ๓๕ ครั้ง ทั้งที่ระยะทางระหว่างบ้านพักอาศัยของผู้พ้องคดีกับที่ทำงานห่างกันเพียง ๑ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๕ นาที เมื่อวันปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ มีเวลาทำการจำนวน ๑๐๓ วัน ผู้พ้องคดีมาปฏิบัติงานสาย ๓๕ วัน ล้าพักผ่อน ๑๐ วัน คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่ผู้พ้องคดีมาทำงานร้อยละ ๕๖.๓๓ ของวันทำการซึ่งต่างจากพนักงานเทศบาลที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหลายรายที่มีบ้านพักอาศัยห่างจากที่ทำงานแต่สามารถมาปฏิบัติงานทันเวลา หากผู้พ้องคดีไม่มาทำงานสายและมีผลการปฏิบัติงานในระดับดีเด่น ผู้พ้องคดีก็จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นตามข้อ ๒๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณา มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล โดยพิจารณาประกอบข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาภัยนัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน การออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนตามคำสั่งเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การท่านองเดียวกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาให้ความเห็นชอบให้พนักงานเทศบาลที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหนึ่งในการพิจารณา

/เลื่อนขั้นเงินเดือน...

เลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง (๑ เมษายน ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒) จำนวน ๗ ราย รวมถึงผู้พ้องคดีด้วย เนื่องจากบุคคลทั้ง ๗ ราย ได้ทำงานสืบซึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ การลา การมาทำงานสาย ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเห็นว่ามีเหตุผล พิเศษที่จะต้องเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้พนักงานเทศบาลทั้ง ๗ ราย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใน การประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ เห็นว่า ข้อ ๒๓๐ (๔) ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ กำหนดว่า ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่น่า หรือ มาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่นายกเทศมนตรีกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึง ลักษณะงานและสภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการ หรือหน่วยงาน (จำนวนครั้งมา สายได้ไม่เกิน ๒๐ ครั้ง) ประกอบเหตุผลคำชี้แจงการทำงานสายของผู้พ้องคดีและเหตุผลของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า ผู้พ้องคดีใช้เวลาราชการในการทำประโยชน์เพื่อตน ไม่อุทิศ เวลาของตนให้แก่ทางราชการ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารงานบุคคล ในภาพรวมของเทศบาล และกระทบท่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทางราชการ เหตุผล ดังกล่าวจึงมิใช่เหตุพิเศษที่จะต้องเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้พ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเทศบาลตามเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๓๖/๒๕๖๒ เรื่อง ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ เฉพาะในส่วนของผู้พ้องคดี และการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือน เฉพาะในส่วนของผู้พ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมี ประเด็นที่จะต้องพิจารณา ก่อนว่า ผู้พ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสำหรับ การแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาล หรือไม่ เห็นว่า การที่ผู้พ้องคดี มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ยืนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม ประกอบกับข้อ ๒๘ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และ การร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ไม่เห็นชอบให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนแก่ผู้พ้องคดีถือได้ว่าเป็น คำวินิจฉัยร้องทุกข์ ดังนั้น จึงต้องถือว่าผู้พ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสำหรับ แก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาล ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว

/มีปัญหา...

มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า กระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีและพนักงานอื่นที่ไม่อยู่ในข่ายที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเข้าพบ ผู้บังคับบัญชาไม่เคยให้คำปรึกษาแนะนำ คำสั่งเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๓๖/๒๕๖๒ เรื่อง ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ ในส่วนของผู้ฟ้องคดีจึงดำเนินการโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ เห็นว่า ภายหลังเสร็จสิ้นการประเมินผลการปฏิบัติงานและก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้แจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่ได้แจ้งให้ทราบภายหลังจากมีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนแล้ว ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓๒๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ จึงเป็นกระบวนการประเมินที่มีความบกพร่องในสาระสำคัญ อย่างไรก็ตาม โดยที่คำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ แก้ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีจำนวนครั้งของการมาทำงานสายเกินกว่าที่กำหนดตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งเป็นคนละส่วนกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานร้อยละ ๘๓ ในระดับดีเด่น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้มีปัญหาในการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดหรืองานตามที่ได้รับมอบหมาย ส่วนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการมาทำงานสายของผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ภายใต้บังคับตามข้อ ๓๒๙ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว อีกทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการมาทำงานสายเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีรับทราบอยู่แล้ว ประกอบกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นการออกคำสั่งทางปกครองซึ่งได้รับยกเว้นที่ไม่ต้องให้คุ้กรณีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้ตั้ง議และแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๑ ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๓๒๙ วรรคสอง ของประกาศ ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด จึงยังมิอาจถือได้ว่าเป็นการกระทำผิดขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่จะทำให้การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ทำให้กระบวนการหรือขั้นตอนในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งพิพาทในส่วนของผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปทั้งหมดแต่อย่างใด

มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล และประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุภูมิ เดือนที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และได้แจ้งประกาศดังกล่าวให้แก่พนักงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบโดยทั่วถึง

/กันหรือไม...

กันหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ เพื่อใช้สำหรับรอบการประเมิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ และประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยประกาศทั้งสองฉบับมีนายชูชัย ขาวอิ่ม นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ เป็นผู้พิมพ์ ซึ่งตามบันทึกข้อความสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ และที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ได้จัดส่งสำเนาประกาศทั้งสองฉบับให้แก่หัวหน้าสำนักปลัด ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม และผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน เพื่อให้หัวหน้าส่วนงาน ดังกล่าวและพนักงานเทศบาลที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของตนรับทราบและถือปฏิบัติตาม และจัดทำตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำหลักฐาน ตามสมุดทะเบียนบันทึกข้อความปี ๒๕๖๒ เลขทะเบียนส่งที่ ๘๗ และที่ ๘๙ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ อีกทั้งประกาศทั้งสองฉบับตลอดจนบันทึกข้อความสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ดังกล่าว ข้างต้นนี้เป็นเอกสารราชการ เอกสารดังกล่าวจึงมีความน่าเชื่อถือ และแม้จะปรากฏว่าประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุเทศบาล ได้ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่บันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๑ เรื่อง ขอส่งประกาศเทศบาล ตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการดังกล่าว จะลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ก็ตาม แต่การลงวันที่ดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อการมีผลใช้บังคับของประกาศดังกล่าว ประกอบกับ บันทึกข้อความสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ระบุให้ประกาศดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป จึงแสดงให้เห็นถึงเจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า แม้ได้มีการจัดทำประกาศดังกล่าวไว้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ แล้ว แต่สาเหตุที่ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ก็เนื่องจากต้องการให้ประกาศดังกล่าวมีผล บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่าประกาศดังกล่าวได้จัดทำขึ้นในภายหลังจากที่จ่าเอกกิตติพล บัวทะลา ย้ายเข้ามาดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองทองท่าแร่แล้ว เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงไม่อาจรับฟังได้ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าประกาศเทศบาลตำบล เมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำทำงานสายเพื่อ ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไม่ได้แจ้งให้พนักงานเทศบาลทราบโดยทั่วักรั้นนี้ เห็นว่า ประกาศดังกล่าวได้มีการ ส่งให้แก่หัวหน้าสำนักปลัด ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการ

/สังคม...

สังคม และผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน เพื่อให้หัวหน้าส่วนงานตั้งกล่าวแจ้งแก่พนักงาน เทศบาลที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของตนรับทราบ โดยปรากฏมีอีกชื่อของหัวหน้าส่วนราชการ ลงลายมือชื่อรับทราบประกาศดังกล่าว ตามบันทึกข้อความสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๔๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งวันดังกล่าวเป็นวันเดียวกันกับที่มีการแจ้งประกาศ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ ตามบันทึกข้อความสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๔๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทราบถึงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน โดยผู้ฟ้องคดี ได้คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามแบบประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการ/พนักงานส่วน ท้องถิ่นว่า ในรอบการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ รอบที่ ๒ ในระดับดีเด่น คือ ร้อยละ ๘๓.๐๐ โดยที่คะแนนดังกล่าว ย่อมมีที่มาหรือเป็นผลจากการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมายและตัวชี้วัดระหว่างผู้ฟ้องคดี กับผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดี จึงเชื่อได้ว่าผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี รับทราบถึงประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำงานสายเพื่อประกอบ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุภูมิเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แล้วเข่นเดียวกัน ดังนั้น ขอกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี ที่ว่าไม่ได้มีการแจ้งประกาศดังกล่าวให้แก่พนักงานในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ จึงเป็นข้อกล่าวอ้างที่ ไม่อาจรับฟังได้ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคิดอ้างว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๒๓๐ กำหนดว่า พนักงานเทศบาลซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (๑) ... (๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่นายกเทศมนตรี กำหนดเป็นหนึ่งสือไว้ก่อนแล้ว หมายถึง การกำหนดไว้ก่อนรอบการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนและต้อง มีระยะเวลาบังคับใช้ไม่น้อยกว่าหกเดือนนั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติตั้งกล่าว ไม่ปรากฏ ข้อบังคับว่าหลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนการลาหรือมาสายต้องมีการกำหนดก่อนรอบประเมินหรือ มีระยะเวลาบังคับใช้ไม่น้อยกว่าหกเดือน ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด สกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไข เพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๓๓๔ กำหนดว่า การประเมิน ผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้ (๑) ก่อนเริ่มรอบการประเมินหรือในช่วงเริ่มรอบการประเมินให้เทศบาลประกาศหลักเกณฑ์

/ และวิธีการ...

และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานให้ข้าราชการในสังกัดทราบโดยทั่วไป ซึ่งหมายความว่า หลักเกณฑ์ใดที่ยังไม่ได้ประกาศให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ หลักเกณฑ์นั้นจะยังไม่มีผลใช้บังคับบังคับเท่านั้น มิได้หมายความว่าหลักเกณฑ์ใดที่จะบังคับใช้ได้หลักเกณฑ์นั้นต้องมีการออกประกาศก่อนเริ่มรอบการประเมินเท่านั้น ขอกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ โดยได้มีการแจ้งให้หัวหน้างานและผู้เกี่ยวข้องรวมถึงผู้ฟ้องคดีทราบแล้วตามบันทึกข้อความสำนักปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๗ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ ดังนี้ พนักงานเทศบาลในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงต้องมีจำนวนครั้งของการลา หรือมาทำงานสาย ระหว่างวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ ไม่เกินสามห้ากันนาดังกล่าว

คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในประการสุดท้ายว่า ผู้ฟ้องคดีอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือไม่ เนื่องจาก แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ดีเด่น แต่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมการทำงานสายเกินกว่า ๒๐ ครั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามนัยข้อ ๒๓๐ (๔) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ประกอบประการเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ และเมื่อผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขั้นตามข้อ ๒๓๐ เพราะเหตุเกี่ยวกับการมาทำงานสาย การที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่ามีเหตุผลพิเศษที่ต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๒๔๑/๑ ของประกาศดังกล่าว แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุผลพิเศษที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจเพียงเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เท่านั้น เนื่องจากกรณีนี้เป็นอำนาจดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบในการสั่งเลื่อนเงินเดือนผู้ฟ้องคดี และเมื่อพิจารณาคำชี้แจงสาเหตุของการมาทำงานสายของผู้ฟ้องคดี เห็นว่า สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากธุรส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีเอง รวมถึงอ้างเหตุจากสภาพอากาศฝนตกกรรมเรกแรงทำให้ไม่สามารถขับขี่รถจักรยานยนต์มาทำงานได้ทันเวลา โดยที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นย่อมต้องมีจิตสำนึกรักในการปฏิบัติหน้าที่ มาทำงานและเลิกงานตรงต่อเวลา ไม่ใช้เวลาราชการ

/ทำประโยชน์...

ทำประโยชน์ส่วนตน ข้ออ้างถึงเหตุผลความจำเป็นของการมาปฏิบัติราชการสายของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่อาจรับฟังได้และไม่ใช่เหตุผลพิเศษที่ต้องเลื่อนขันเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี การใช้คุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบตามนัยข้อ ๒๔๑/๑ ของประกาศดังกล่าวแล้ว โดยที่พัฒนาระบบการทำงานของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่ใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี และเมื่อข้ออ้างถึงเหตุผลความจำเป็นของการมาทำงานสายของผู้ฟ้องคดีไม่อาจถือเป็นเหตุผลพิเศษที่ต้องเลื่อนขันเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเทศบาลตั้งแต่มีผลเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ไม่เลื่อนขันเงินเดือนพนักงานเทศบาลประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ เนื่องจากในส่วนของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ เนื่องกรณีที่ไม่เลื่อนขันเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนไม่ได้ประชุมพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือน โดยนายหฤทธิ์ โสภารัตน์ ผู้อำนวยการกองช่าง และนายขันธ์ทอง กรพันธ์ หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล หนึ่งในคณะกรรมการฯ ยืนยันว่าไม่มีการประชุมกันจริง และเมื่อพิจารณารายงานการประชุมของคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ จะเห็นว่ามีวาระการประชุมหลายเรื่อง ต้องใช้เวลาในการประชุมอย่างน้อยครึ่งวัน แต่ตามรายงานการประชุมกลับปรากฏว่า มีการประชุมกันเพียง ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที และดังให้เห็นว่าไม่ได้มีการประชุมกันจริง นั้น เห็นว่า ในการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนของพนักงานเทศบาลตั้งแต่ต้นเมืองท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ รอบที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเทศบาลตั้งแต่มีผลเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนของพนักงานเทศบาล และเลื่อนค่าตอบแทนพนักงานจ้างเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ รอบที่ ๒ ครึ่งปีหลัง ประกอบด้วย นางสาวอัจฉรา วนสินธุ์ รองปลัดเทศบาล เป็นประธานกรรมการ นายหฤทธิ์ โสภารัตน์ ผู้อำนวยการกองช่าง เป็นกรรมการ นายขันธ์ทอง กรพันธ์ หัวหน้าสำนักปลัด เป็นกรรมการ นางสาวจิตติมา ภารรณรงค์ ผู้อำนวยการกองสวัสดิการและสังคม เป็นกรรมการ และนายชูชัย ขาวอั้วไพบูลย์พยากรณ์บุคคลชำนาญการ เป็นเลขานุการ เมื่อไม่ปรากฏว่าเทศบาลตั้งแต่ต้นเมืองท่องเที่ยว มีสถานศึกษาในสังกัด คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวจึงมีองค์ประกอบที่ชอบด้วยข้อ ๒๓๖ ของประกาศข้างต้น ซึ่งเมื่อพิจารณารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนของพนักงานเทศบาล และเลื่อนค่าตอบแทนพนักงานจ้างเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ รอบที่ ๒ ครึ่งปีหลัง เมื่อวันอังคารที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ ได้มีการประชุมพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนของพนักงานเทศบาล และเลื่อนค่าตอบแทนพนักงานจ้างเทศบาล โดยปรากฏผู้เข้าร่วมประชุมว่า มีนางสาวอัจฉรา นายหฤทธิ์ นางสาวจิตติมา และนายชูชัย เข้าร่วมประชุม ส่วนนายขันธ์ทอง ไม่มีประชุม กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการข้างต้นจำนวน ๕ คน และ

/เลขานุการ...

เลขาธุการ จำนวน ๑ คน มีกรรมการเข้าประชุม ๓ คน ใน ๔ คน อันถือว่าเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด อีกทั้งในหน้าที่ ๕ ของรายงานการประชุมดังกล่าวยังปรากฏว่านายหฤทธิ์ได้แสดงความเห็นในที่ประชุมด้วย จึงรับฟังได้ว่าคณะกรรมการดังกล่าวได้มีการประชุมกันจริง ส่วนระยะเวลา การประชุมที่มีการบันทึกว่า การประชุมใช้เวลา ๑ ชั่วโมง ๔๕ นาที นั้น ไม่ใช่สาระสำคัญเนื่องจาก ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับเรื่องระยะเวลาของการประชุม และไม่เป็นเรื่องที่ผิดปกติแต่อย่างใด หากเลขาธุการมีการรวบรวมข้อมูลครบถ้วนและนำเสนออย่างครบถ้วนซัดเจนก็อาจใช้ระยะเวลา ประชุมไม่นาน ข้อก่อร้ายอ้างผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้น เงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพราะเหตุที่มีจำนวนครั้งของการมาทำงาน สายเกินกว่าที่กำหนด กรณีจึงไม่มีเหตุที่ศาลจะมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งและมติดังกล่าวและ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการประเมินและเลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ตามคำขอท้ายฟ้อง แต่อย่างใด ส่วนประเด็นอื่นของผู้ฟ้องคดีไม่จำต้องวินิจฉัยอีก เพราะไม่ทำให้คำพิพากษาเปลี่ยนแปลงไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ในประเด็นปัญหาว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติจะได้รับเลื่อน ขั้นเงินเดือนหรือไม่นั้น ตามคำฟ้องปรากฏข้ออ้างโดยชัดแจ้งว่า ประกาศเรื่อง กำหนดเวลาการ มาปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เกิน ๐๘.๓๐ นาฬิกา ที่ผู้ถูกฟ้องคดียกขึ้นอ้างเป็นเอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำขึ้นภายหลังจากมีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ในการวินิจฉัยประเด็น ปัญหาว่าผู้ฟ้องคดีมาปฏิบัติราชการสายหรือไม่ จึงจำต้องพิจารณาก่อนว่ามีประกาศดังกล่าว บังคับใช้ในระหว่างรอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือไม่ โดยที่ผู้ฟ้องคดีได้ยึดถือแนวทาง ปฏิบัติราชการตามคำสั่งของนายวิภาל ผ้าไ tie ปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชามาโดยตลอด ผู้ฟ้องคดีและพนักงานเทศบาลที่ไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ไม่ทราบว่ามีประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาลฯ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เนื่องจากประกาศดังกล่าวพึงจัดทำขึ้นภายหลังจากที่มีคำสั่ง ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีกับพวก ปรากฏตามพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดียื่นแสดงต่อศาล โดยนายวิภาลยืนยันว่าไม่ได้เป็นผู้จัดทำประกาศและลายมือชื่อที่ปรากฏในประกาศไม่ใช้ลายมือ ชื่อของนายวิภาล ซึ่งนายวิภาลถือเป็นพยานที่ไม่มีส่วนได้เสียในคดีและไม่ปรากฏว่ามีมูลเหตุ จุงใจให้นายวิภาลจำต้องยอมเสียงให้การเท็จ เพราะการกระทำเช่นว่านั้นถือเป็นความผิด ทางอาญา ด้วยเหตุดังกล่าวถ้อยคำของนายวิภาลจึงมีน้ำหนักรับฟังได้ ประกอบกับภาพเคลื่อนที่ และเสียงสนทนา (คลิป) ซึ่งพยานคู่สนทนาไม่ทราบว่ามีการบันทึกระหว่างการสนทนา โดยเฉพาะข้อความที่เป็นโถงแก่พยานผู้สนทนาเองย่อมมีน้ำหนักรับฟังได้แตกต่างจาก

/พยานหลักฐาน...

พยานหลักฐานที่ฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดียกขึ้นอ้าง ซึ่งมีข้อพิรุธหลายอย่างหลายประการ ทั้งในส่วนที่ขัดต่อความจริงและขัดต่อพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดีเอง กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือน และคณะกรรมการตั้งกล่าวให้มีการประชุมแต่ความจริงกลับปรากฏว่า ไม่มีการประชุมจริง ปรากฏตามพยานหลักฐาน (คลิปเสียงการสนทนาระหว่างนางสาวบุญรดา มีระหงษ์ กับนายทฤทธิ์ โสภารัตน์) แต่ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดียืนคำให้การอ้างว่านายทฤทธิ์ให้การว่ามีการประชุมจริงซึ่งขัดต่อความจริง จึงเชื่อว่ามีเหตุจุงใจให้นายทฤทธิ์ให้การเท็จโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งต่อมานางสาวบุญรดา มีระหงษ์ ได้สอบถามนายทฤทธิ์และนายทฤทธิ์ตอบว่า จำต้องให้การเท็จว่ามีการประชุมจริง เพราะนายทฤทธิ์ถูกข่มขู่ว่าจะเอาผิดทางวินัยในเรื่องอื่น ดังนั้น ตามพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงจึงเป็นที่ยุติแล้วว่า ภายหลังเกิดเหตุผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำเอกสารอันเป็นเท็จและใช้เป็นพยานหลักฐานอ้างยื่นต่อศาลเพื่อสนับสนุนให้เห็นว่ามีเหตุไม่เลื่อนขันเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดีกับพวกซึ่งผู้ถูกฟ้องคดียื่นทราบดีว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอาญาซึ่งตนเองอาจถูกลงโทษทางอาญาได้แต่เมื่อเหตุจุงใจให้ผู้ถูกฟ้องคดีจำยอมเสียเงินกระทำการผิดมิชอบดังกล่าวก็เพื่อสนับสนุนข้ออ้างตนให้เห็นว่าไม่ได้กระทำการผิดหรือทุจริต โดยหากผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนโดยอาศัยข้อความจริง ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายโดยที่ตนไม่มีส่วนได้เสียหรือผลประโยชน์โดยมิชอบแล้ว ก็ไม่มีเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีจำต้องยอมเสียเงินกระทำการผิดกฎหมาย ขอกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีหนักรับฟังได้โดยเฉพาะในส่วนที่ว่า นายวิภาลหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติหน้าที่ราชการจำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสายฯ โดยกำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการไม่เกิน ๐๘.๓๐ นาฬิกา

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นโดยพิพากษาให้เพิกถอนมติที่ประชุมในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๓๔/๒๕๖๒ เรื่อง ไม่เลื่อนขันเงินเดือน พนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเลื่อนขันเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ในทำนองเดียวกันว่า นายวิภาล ผู้ได้ เป็นผู้ลงลายมือชื่อด้วยตนเอง เนื่องจากก่อนที่นายกเทศมนตรีตำบลเมืองทองท่าแร่จะลงนามในประกาศได้ปรากฏว่ามีลายมือชื่อนายวิภาล ปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ขณะนั้นลงนามในสำเนาคู่ฉบับของประกาศมาก่อนแล้ว และสามารถเปรียบเทียบลายมือชื่อของนายวิภาลที่ได้ลงนามในบันทึกข้อความและเอกสารราชการอื่นๆ เช่น เอกสารราชการภูมิภาคเบิกจ่ายเงิน เป็นต้น ซึ่งมีทั้งเหมือนและไม่เหมือนกัน โดยที่ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ

/การบริหาร...

การบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ข้อ ๓๓ กำหนดว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลให้ดำเนินการตามวิธีการดังต่อไปนี้ (๑) ก่อนเริ่มรอบการประเมินหรือในช่วงเริ่มรอบการประเมินให้เทศบาลประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานให้ข้าราชการในสังกัดทราบโดยทั่วถ้วน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ และประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาทำงานสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยมีนายชัย ขาวำไฟ นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ เป็นผู้พิมพ์และรับรองสำเนา ส่วนนายวิภาวดีได้จัดส่งสำเนาประกาศดังกล่าวให้แก่หัวหน้าสำนักปลัด ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองซ่าง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมและผู้อำนวยการ กองวิชาการและแผนงาน เพื่อให้หัวหน้าส่วนงานดังกล่าวร่วมกับพนักงานเทศบาลที่อยู่ภายใต้ บังคับบัญชาของตนรับทราบและถือปฏิบัติตาม และจัดทำตัวชี้ดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ตามบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๑ เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลพนักงานจ้างสังกัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ และบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๒ เรื่อง ขอส่งประสบ เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลาจำนวนครั้ง การมาทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาลพนักงานครู ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ โดยที่เอกสารข้างต้นเป็นเอกสารราชการ หากจะปลอมแปลงขึ้น ภายหลังย่อมเป็นความผิดและอาจได้รับโทษทางอาญาได้ และภาพเคลื่อนไหวและเสียงสนทนา (คลิป) เป็นการแสดงถ่ายและจึงสร้างพยานหลักฐานใหม่เพื่อเป็นหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของ ผู้ฟ้องคดีและเป็นการลดเม็ดสิทธิส่วนบุคคล ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาแสดงพยานหลักฐานเท็จโดย อาศัยความสนใจคุ้นเคยกับนายวิภาวดี ผู้ได้รับโทษทางอาญาได้ และนายหฤษ์ โสภารัตน์ พฤติการณ์ดังกล่าวเป็น การกระทำเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาลงเชื่อว่าเป็นจริง เป็นเหตุให้เทศบาล ตำบลเมืองทองท่าแร่ได้รับความเสียหาย และในบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ระบุว่าให้ประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาทำงานสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แสดงให้เห็นถึงเจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าได้จัดทำประกาศดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ แต่ต้องการให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม

/๒๕๖๒...

๒๕๖๒ เป็นต้นไป ซึ่งการลงวันที่ดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อการบังคับใช้ของประกาศแต่อย่างใด ประกอบกับที่นายกิตติพล บัวทะลา ปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ได้มีบันทึกข้อความ ที่ ๕๗๐๐๑/๐๓๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ชี้แจงว่าประกาศดังกล่าวมีอยู่ก่อนที่นายกิตติพล จะมาอยู่ที่เทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ซึ่งสอดคล้องกับในสมุดทะเบียนบันทึกข้อความ ปี ๒๕๖๒ เลขที่เบียนส่งที่ ๘๒ และที่ ๘๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ นายวิภาล ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ผลการ ปฏิบัติงานร้อยละ ๙๓.๐๐ ระดับดีเด่น ซึ่งเป็นผลจากการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับงานที่ได้รับ มอบหมายและตัวชี้วัดระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๒ ของประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ โดยที่ประกาศฉบับดังกล่าวมีการแจ้งเวียนพร้อมกันกับประกาศเทศบาลตำบล เมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัตรราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน สำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการแจ้งแก่พนักงานที่อยู่ภายใต้บังคับ บัญชาของตนรับทราบเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ยอมรับว่าได้ทราบประกาศฯ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ แล้ว จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบประกาศฯ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เช่นเดียวกัน

ตามประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน สำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ กำหนดจำนวน ครั้งที่มาทำงานสายไว้ไม่เกิน ๒๐ ครั้ง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๖๒ ก่อนที่ จะมีประกาศดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมาทำงานหลังเวลา ๐๕.๓๐ นาฬิกา ในวันที่ ๑ วันที่ ๑๑ วันที่ ๑๗ วันที่ ๑๙ และวันที่ ๒๒ เป็นเวลา ๕ วันทำการ จากทั้งหมด ๑๙ วันทำการ และภายหลังจาก ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ผู้ฟ้องคดีมาทำงานสาย ๓๒ วันทำการ (จากจำนวนวันทำการทั้งหมด ๑๐๓ วัน) เกินจำนวนครั้งที่กำหนด ๑๒ ครั้ง โดยผู้ฟ้องคดียังว่าไปติดต่อกับธนาคาร รภส. สาขาหาดใหญ่ (วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒) และต้องไปส่งลูกสาวที่โรงเรียนหรือร่วมกิจกรรมที่ โรงเรียนลูกสาว จำนวน ๓ ครั้ง (วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒) รวมถึงอ้างเหตุจากสภาพอากาศฝนตกกรรโชกแรงทำให้ ไม่สามารถขับขี่รถจักรยานยนต์มาทำงานได้ทันเวลา จำนวน ๓ ครั้ง (วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒) จึงไม่สามารถ มาปฏิบัติงานได้ทันเวลากำหนด ดังนั้น ขอกล่าวอ้างถึงเหตุจำเป็นของการทำางานสาย ของผู้ฟ้องคดีเป็นสาเหตุส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีเอง จึงไม่อาจรับฟังเป็นเหตุผลพิเศษเพื่อการเลื่อน ขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ และผู้ฟ้องคดีก็เป็นผู้ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อน

/ขึ้นเงินเดือน...

ข้อเงินเดือนครึ่งปี ตามข้อ ๒๓๐ วรรคหนึ่ง (๔) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ นอกจากนี้ ผู้พ้องคดีในฐานะที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นย้อมต้องมีจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่มาทำงานและเลิกงานตรงเวลา ไม่ใช้เวลาราชการทำประโยชน์ส่วนตน การมาทำงานสายของผู้พ้องคดี นอกจากจะเป็นการใช้เวลาราชการในการทำประโยชน์ส่วนตน ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการแล้ว ยังแสดงถึงการไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอีกด้วย

ส่วนที่ผู้พ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนไม่ได้ประชุม พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนจริง เห็นว่า เอกสารแบบลงทะเบียนผู้เข้าร่วมประชุมและรายงาน การประชุมเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ระบุว่า มีนางสาวอัจฉรา วนสินธุ นายฤทธิ์ โสภารัตน์ นางสาวจิตติมา กาวรรณรง และนายชูชัย มาตรำไพ เข้าร่วมประชุม ส่วนนายขันธ์ทอง กรพันธ์ ไม่มาประชุม ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการข้างต้นจำนวน ๔ คน และเลขานุการ จำนวน ๑ คน มีกรรมการเข้าร่วมประชุม ๓ ใน ๔ คน อันถือว่าเกินกึ่งหนึ่งของ ทั้งหมด อีกทั้งในหน้าที่ ๕ ของรายงานการประชุมดังกล่าวยังปรากฏว่านายฤทธิ์ ได้แสดง ความเห็นในที่ประชุมด้วย ส่วนระยะเวลาการประชุมที่บันทึกว่าเริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ปิดประชุมเวลา ๑๐.๔๕ นาฬิกา ใช้เวลาประชุม ๑ ชั่วโมง ๔๕ นาที ก็ไม่เป็นเรื่องที่ผิดปกติแต่อย่างใด เนื่องจากหากเลขานุการมีการรวบรวมข้อมูลครบถ้วนและนำเสนออย่างครบถ้วนชัดเจนก็อาจใช้ ระยะเวลาพิจารณาหรือระยะเวลาประชุมไม่นานอีกทั้งไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับเรื่องระยะเวลา ของการประชุมว่าการประชุมต้องมีระยะเวลาของการประชุมขั้นต่ำเป็นเวลาเท่าใด ดังนั้น คณะกรรมการดังกล่าวมีการประชุมจริง

ผู้พ้องคดีไม่มีความเข้าใจในระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานของ พนักงานเทศบาลทำหน้าที่พิจารณาความเป็นธรรมของการประเมินของผู้บังคับบัญชา เมื่อถึงขั้นตอนการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้น เงินเดือนของพนักงานเทศบาลและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขึ้น เงินเดือนทำหน้าที่พิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงาน เทศบาลทุกคน ในกรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิจารณาแล้วเห็นว่า พนักงานเทศบาลที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนจำนวน ๔ คน แต่ภายหลังจากที่มีมติให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลที่เหลือแล้ว ปรากฏว่ามีวงเงิน คงเหลือที่จะใช้ในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและมีจำนวนโควตาผู้ที่ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนทั้งปี

/สองขั้น...

สองขั้นจำนวน ๑ อัตรา ประกอบกับมีพนักงานเทศบาลที่มีผลการปฏิบัติงานและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ควรจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีแรกหนึ่งขั้น แต่ไม่อาจส่งเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นได้ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับความสามารถที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือน และการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหลัง พนักงานเทศบาลรายนั้นมีผลการปฏิบัติงานและอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนอีกและไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือน คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงมีมติให้พนักงานเทศบาลผู้นั้นได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นจำนวนสองขั้นทั้งปี อันเป็นการดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แล้ว เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน นายกเทศมนตรีได้พิจารณาสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลตามข้อ ๒๓๐ และข้อ ๒๓๑ โดยพิจารณาประกอบข้อมูลการลา พฤติกรรมการทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติงาน เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยให้พนักงานเทศบาลที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหนึ่งตามข้อ ๒๓๐ และปฏิบัติงานเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการให้เลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหนึ่ง พนักงานเทศบาลที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๓๑ ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ตามข้อ ๒๓๔ ดังนั้น การออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนตามคำสั่งที่ ๕๓๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์โดยขอใช้คำให้การเดิมเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยพิจารณาตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๒๓๐ (๙) กำหนดว่า ในครึ่งปีที่แล้ว มาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครึ่งที่นายกเทศมนตรีกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงาน และสภาพห้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการ หรือหน่วยงาน และข้อ ๒๔๑/๑ กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหนึ่งตามข้อ ๒๓๐ เพราะเหตุเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การลา การมาทำงานสายที่กำหนดหรือเหตุจำเป็นออกจากกรณีดังกล่าว แต่นายกเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่า มีเหตุผลพิเศษที่ต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานเทศบาลผู้นั้นให้นายกเทศมนตรีนำเสนอ ก.ท.จ. พร้อมด้วยเหตุผล เพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย ถ้า ก.ท.จ. เห็นชอบด้วย

/จึงจะเลื่อน...

จึงจะเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ ซึ่งผู้พ้องคดีได้มารายจำนวน ๕๒ ครั้ง โดยระบุเหตุของการมาสายจำนวน ๓๒ ครั้ง และไม่สามารถระบุสาเหตุของการมาสายได้ อีก ๒๐ วัน ซึ่งเหตุผลที่ผู้พ้องคดี ซึ่งเป็นเหตุผลส่วนตัวของผู้พ้องคดี ซึ่งไม่เกี่ยวนโยบายกับงานของเทศบาล เป็นการใช้เวลาราชการในการทำประโยชน์เพื่อตนไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารงานบุคคลในภาพรวมของเทศบาลและกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทางราชการ ดังนั้น เหตุผลพิเศษที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอมา จึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะเป็นเหตุพิเศษที่จะต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้พ้องคดีได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืน

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแฉลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสังค์ให้ศาลมีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำแฉลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แต่งลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การคำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ใน การประเมินผลการปฏิบัติราชการและการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง (๑ เมษายน ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ หลังจากนั้น ได้มีประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เมื่อถึงช่วงการประเมินผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๗๓/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลการปฏิบัติงานพนักงานเทศบาลและพนักงานจ้างเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ และคำสั่งเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๗๔/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ หลังจากนั้น กองงานเจ้าหน้าที่ได้สรุปสถิติการลาของพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ครึ่งปีหลัง รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณา มีมติแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๗๕/๒๕๖๒ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล

/ประจำปี...

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ (ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง) ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ เสื่อนขันเงินเดือน พนักงานเทศบาลจำนวน ๑๐ คน และมีคำสั่งเทศบาลตำบลเมืองท่องเท่าแร่ ที่ ๔๓๖/๒๕๖๒ เรื่อง ไม่เลื่อนขันเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ไม่เลื่อนขันเงินเดือนพนักงานเทศบาลจำนวน ๘ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย เนื่องจาก เป็นผู้มาปฏิบัติราชการสาย คือ หลังเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา เกินกว่าจำนวน ๒๐ วัน ตามที่กำหนดไว้ ในประกาศเทศบาลตำบลเมืองท่องเท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการฯ จึงไม่อยู่ใน หลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขันเงินเดือนตามข้อ ๒๓๐ และข้อ ๒๓๑ ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ชี้แจงกรณีมาปฏิบัติราชการสายและขอให้พิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาให้ ความเห็นชอบว่ามีเหตุผลพิเศษในการเลื่อนขันเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ 在ในการ ประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า การมาปฏิบัติ ราชการสายในกรณีของผู้ฟ้องคดีนี้เป็นการใช้เวลาราชการในการทำประโยชน์ส่วนตน ไม่อุทิศเวลา ของตนให้แก่ราชการ พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารงานบุคคลในภาพรวม ของเทศบาล และกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทางราชการ จึงไม่มีเหตุเพียง พหุที่จะเป็นเหตุพิเศษที่จะต้องเลื่อนขันเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับ คำสั่งไม่เลื่อนขันเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงนำคดีมาฟ้อง ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์เป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๔๓๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ เนพะในส่วนไม่เลื่อนขันเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่ไม่เลื่อนขันเงินเดือนเฉพาะในส่วนของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบ ด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ประกาศเทศบาลตำบลเมืองท่องเท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสายเพื่อประกอบ การพิจารณาเลื่อนขันเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครุเทศบาล ลงวันที่ ๑

/พฤษภาคม...

พฤษภาคม ๒๕๖๒ ได้จัดทำขึ้นก่อนมีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓๓ กำหนดว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้ (๑) ก่อนเริ่มรอบการประเมินหรือในช่วงเริ่มรอบการประเมินให้เทศบาลประกาศ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานให้ข้าราชการในสังกัดทราบโดยทั่วถัน...

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายวิภาล ผาใต้ ปลัดเทศบาลเมืองท่าแร่ ได้มีบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๘๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ส่งประกาศเทศบาลตำบลเมืองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาทำงานสาย เพื่อประกอบ การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ให้แก่หัวหน้าสำนักปลัด/ผอ.กองคลัง/ผอ.กองช่าง/ผอ.กองสวัสดิการสังคม/ ผอ.กองวิชาการและแผนงาน เพื่อดำเนินการแจ้งพนักงานเทศบาลที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของตน รับทราบและถือปฏิบัติตามประกาศ โดยที่บันทึกข้อความได้ระบุให้ประกาศดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป และปรากฏว่ามีผู้ลงลายมือชื่อรับทราบหนังสือฉบับนี้ จำนวนห้าสิบ ๕ ราย โดยมีจำนวน ๒ ราย ระบุวันที่รับหนังสือคือวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ส่วนอีก ๓ ราย ไม่ระบุวันที่รับหนังสือ ยอดคล้องกับรายการในสมุดทะเบียนบันทึกข้อความปี ๒๕๖๒ เลขทะเบียนส่งที่ ๘๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ที่ระบุถึงการขอส่งประจำการมา ปฏิบัติราชการจำนวนวันลาจำนวนครั้งการมาทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาลพนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และในส่วน เลขทะเบียนส่งที่ ๘๑ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ก็ได้มีการระบุรายการส่งหนังสือแจ้งประกาศ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ ไปยังหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ เช่นเดียวกัน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับดีเด่น คือ ร้อยละ ๙๓.๐๐ ซึ่งคะแนนดังกล่าวย่อมมีที่มาหรือเป็นผลจากการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย และตัวชี้วัดระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดีโดยที่การตกลงกันดังกล่าวเป็นการ ดำเนินการตามข้อ ๒ ของประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน เทศบาล ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ จึงเชื่อได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีทราบถึงหลักเกณฑ์และวิธีการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลที่อยู่ในประกาศดังกล่าวยอมต้องทราบถึงประกาศ เทศบาลตำบลเมืองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมา

/ทำงานสาย...

ทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เช่นเดียวกัน เมื่อจากประกาศทั้งสองฉบับได้มีการลงทะเบียนทึกหนังสือ นำส่งในวันเดียวกันคือวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ และในช่วงระยะเวลาที่มีการออกประกาศทั้งสองฉบับนั้น ปรากฏว่า นายวิภาวดี ผู้ได้ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ และได้ลงลายมือชื่อในบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๔๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ เรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานเทศบาลพนักงานจ้างสังกัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ และบันทึกข้อความที่ สน ๕๗๐๐๑/๔๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ เรื่อง ขอส่งประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการจำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน เลื่อนค่าตอบแทน การต่อสัญญาจ้าง สำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป เพื่อนำส่งประกาศทั้งสองฉบับให้หัวหน้ากลุ่มงานต่างๆ แจ้งแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานตลอดจนหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของตน ได้ทราบและถือปฏิบัติตามนั้น อันสอดคล้องกับบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๐๓๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ของจ่าเอกกิตติพล บัวทะลา ปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ ที่ได้ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ตนย้ายมาดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงไม่ได้เป็นผู้จัดทำประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำงานสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีการปลอมลายมือชื่อของนายวิภาวดี ผู้ได้ในบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๔๒ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ เรื่อง ขอส่งประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำงานสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล และนายวิภาวดี ผู้ได้ ก็ได้ให้ถ้อยคำยืนยันว่าตนไม่ได้เป็นผู้ลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าวนั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาลายมือชื่อของนายวิภาวดี ผู้ได้ ในบันทึกข้อความดังกล่าวเทียบกับลายมือชื่อในเอกสารการเบิกจ่ายเงินปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ซึ่งเอกสารแต่ละชุดมีจำนวนหลายแผ่นและแต่ละแผ่นปรากฏลายมือชื่อของนายวิภาวดีซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ไม่เหมือนกันในทุกๆ แผ่น กรณีจึงเห็นได้ว่า นายวิภาวดี ผู้ได้ลงลายมือชื่อของตนที่มีลักษณะแตกต่างกันอยู่บ้าง แต่ไม่อาจฟังได้ว่ามีการปลอมลายมือชื่อของนายวิภาวดี ผู้ได้ ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างในอุทธรณ์แต่อย่างใด จากพยานเอกสารและพยานบุคคลข้างต้น กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการจัดทำประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการทำงานสายเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒)

/และให้มีผล...

และให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องลงนามรับทราบหนังสือนำส่งประกาศดังกล่าวในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ผู้พ้องคิดยื่มทราบหลักเกณฑ์การมาปฏิบัติราชการในวันดังกล่าวเช่นเดียวกัน กรณีจึงถือว่าผู้ถูกพ้องคิดที่ ๑ ได้ดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานในช่วงเริ่มรอบการประเมินโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ตามข้อ ๓๓๔ (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศนี้ได้จัดทำขึ้นก่อนที่ผู้ถูกพ้องคิดที่ ๒ จะมีคำสั่งที่ ๔๖๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ (ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง)

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้พ้องคิดเป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามเกณฑ์คคะแนนประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ข้อ ๒๓๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาล ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นในแต่ละครึ่งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑)... (๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครึ่งที่นายกเทศมนตรีกำหนด เป็นหนึ่งสื่อไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน ข้อ ๒๓๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลตามข้อ ๒๓๐ และข้อ ๒๓๑ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นนำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๒๒๗ มาเป็นหลักในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ครึ่งที่หนึ่งและครึ่งที่สอง โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติหน้าที่และสมกับการเป็นข้าราชการและข้อควรพิจารณาอื่นๆ ของผู้นั้น แล้วรายงานผลการพิจารณาให้ พร้อมด้วยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป ตามลำดับจนถึงนายกเทศมนตรี ข้อ ๒๔๑/๑ กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นตามข้อ ๒๓๐ เพราะเหตุเกี่ยวกับระยะเวลา การปฏิบัติราชการ การลา การมาทำงานสายตามที่กำหนด หรือเหตุจำเป็นอกรากกรณี ดังกล่าว แต่นายกเทศมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุผลพิเศษที่ต้องเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานเทศบาลผู้นั้น ให้นายกเทศมนตรีนำเสนอ ก.ท.จ. พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณา เป็นการเฉพาะราย ถ้า ก.ท.จ. เห็นชอบด้วยจึงสั่งเลื่อนเงินเดือนได้ ประกาศเทศบาลตำบล

/เมืองทองท่าแร่...

เมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ข้อ (๑) กำหนดว่า ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสาย ก็ในจำนวนครั้งที่นายกเทศมนตรีกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและ สภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน จำนวนครั้งมาสายได้มีเกิน ๒๐ ครั้ง และประกาศเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ เรื่อง การลงเวลาปฏิบัติราชการโดยใช้เครื่องสแกน ลายนิ้วมือ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งกำหนดให้เวลาปฏิบัติราชการปกติของข้าราชการ พนักงานเทศบาล คือ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา และให้พนักงานเทศบาลเข้าปฏิบัติ ราชการมาสแกนไม่เกิน ๐๘.๓๐ นาฬิกา

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามแบบประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการ/ พนักงานส่วนท้องถิ่น รอบการประเมินในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒) ผู้พ้องคิดได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยผู้อำนวยการกองคลังซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชา-rate ดับต้นโดยเห็นควรให้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ และ ปลัดเทศบาลตำบลเมืองทองท่าแร่ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหนีอีกขั้นไปได้พิจารณาเห็นด้วยกับ ผู้ประเมิน แต่คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนกลับมีมติในที่ประชุมเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ว่า ผู้พ้องคิดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด สกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ข้อ ๒๓๐ วรคหนึ่ง (๔) เนื่องจากผู้พ้องคิด มาสายเกินจำนวนครั้งที่ผู้ถูกพ้องคิดที่ ๒ กำหนด โดยก่อนที่จะมีประกาศเทศบาลตำบล เมืองทองท่าแร่ เรื่อง กำหนดเวลาการมาปฏิบัติราชการ จำนวนวันลา จำนวนครั้งการมาสาย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้พ้องคิดมาทำงานหลังเวลา ๐๘.๓๐ น. ในวันที่ ๑ วันที่ ๑๑ วันที่ ๑๗ วันที่ ๑๙ และวันที่ ๒๒ เป็นเวลา ๕ วันทำการ จากทั้งหมด ๑๙ วันทำการ และ ภายหลังจากประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ผู้พ้องคิดมาทำงานสาย ๓๒ วันทำการ (จากจำนวน วันทำการทั้งหมด ๑๐๓ วัน) เกินจำนวนครั้งที่กำหนด ๑๒ ครั้ง ซึ่งเมื่อพิจารณาคำชี้แจงสาเหตุ ของการมาทำงานสายของผู้พ้องคิดทั้ง ๑๒ ครั้ง ตามบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๙๑๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่ผู้พ้องคิดอ้างแล้ว พบว่า สาเหตุเกือบทั้งหมดเกิดจากการไปทำธุระ ส่วนตัวของผู้พ้องคิดและสภาพอากาศแปรปรวน ดังนี้ ผู้พ้องคิดอ้างว่าไปติดต่อ กับธนาคาร รถส. สาขาธาตุน้ำเงิน จำนวน ๑ ครั้ง (วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒) ไปส่งหรือร่วมกิจกรรมของ ลูกสาวที่โรงเรียนและพาลูกสาวไปหาหมอ จำนวน ๕ ครั้ง (วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ วันที่

/๒๗ พฤษภาคม...

๒๗ พฤศภาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒) อ้างเหตุจากสภาพอากาศฝนตกกรรมโรงแรงทำให้ไม่สามารถขับขี่รถจักรยานยนต์มาทำงานได้ทันเวลา จำนวน ๓ ครั้ง (วันที่ ๑ พฤศภาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๑๖ พฤศภาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒) มีอาการเจ็บป่วย ได้แก่ ปวดศีรษะ ปวดห้องประจำเดือน จำนวน ๕ ครั้ง (วันที่ ๒ พฤศภาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๒๙ พฤศภาคม ๒๕๖๒ วันที่ ๒๔ พฤศภาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๒) จึงเป็นเหตุให้ไม่สามารถมาปฏิบัติงานได้ทันเวลากำหนด (๐๘.๓๐ นาฬิกา) เห็นว่า ข้อกล่าวอ้างถึงเหตุผลความจำเป็นในการมาทำงานสายของผู้ฟ้องคดีล้วนเป็นเหตุผลส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีเองซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเทศบาลและมีลักษณะเป็นการใช้เวลาราชการในการทำประโยชน์เพื่อตนเอง ตลอดจนไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ พฤติกรรมดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารงานบุคคลในภาพรวมของเทศบาลและผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทางราชการ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งชั้น ตามข้อ ๒๓๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบข้อ ๒๓๒ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘ และข้อกล่าวอ้างถึงเหตุผลความจำเป็นของมาทำงานสายของผู้ฟ้องคดีก็ไม่อาจรับฟังเป็นเหตุผลพิเศษเพื่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ตามข้อ ๒๔๑/๑ ของประกาศดังกล่าวเช่นเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเทศบาลตัวบลเมืองทองท่าแร่ ที่ ๔๓๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ (ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง) เนื่องในส่วนของผู้ฟ้องคดี และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน เนื่องในส่วนของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนไม่ได้ประชุมพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจริงนั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๔๑๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ แต่ตั้งคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและพิจารณาเลื่อนค่าตอบแทนพนักงานจังหวัดเทศบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ซึ่งประกอบไปด้วย นางสาวอัจฉรา วนสินธุ์ รองปลัดเทศบาล เป็นประธานกรรมการ นายฤทธิ์ โสภารัตน์ ผู้อำนวยการกองช่าง เป็นกรรมการ นางสาวจิตติมา ภารธรรมลง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการ สังคม เป็นกรรมการ นายขันธ์ทอง กรณ์ หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล เป็นกรรมการ และนายชูชัย ษารอามาไฟ นักทรัพยากรบคคลชำนาญการ เป็นเลขานุการ และตามรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล พนักงานเทศบาล ครั้งที่ ๒ ครึ่งปีหลัง เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ปรากฏว่ามีนางสาวอัจฉรา วนสินธุ์ นายฤทธิ์ โสภารัตน์

/นางสาวจิตติมา...

นางสาวจิตติมา การรณรงค์ และนายชูชัย สารอ่ำไฟ เข้าร่วมประชุม ส่วนนายขันธ์ทอง กรพันธ์ ไม่มาประชุม กรณีจึงมีกรรมการเข้าร่วมการประชุมในวันดังกล่าวจำนวน ๓ คน จากจำนวน ๕ คน อันถือว่าเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ประกอบกับในรายงานการประชุมหน้าที่ ๕ ยังปรากฏว่า นายหฤทธิ์ โสภารัตน์ ได้แสดงความเห็นในที่ประชุมด้วย อันสอดคล้องกับคำชี้แจง ของนายหฤทธิ์ โสภารัตน์ นางสาวอัจฉรา วนสินธุ และนายชูชัย สารอ่ำไฟ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ตนได้เข้าร่วมประชุมพิจารณาเรื่องข้อเงินเดือนในวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ จริง ตามบันทึก ข้อความ ที่ สน ๕๗๐๐๓.๐๑/๓๔ ที่ สน ๕๗๐๐๑/๐๔๐ และที่ สน ๕๗๐๐๑.๐๗/๐๔๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามลำดับ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสิริกัญจน์ พานพิทักษ์
ประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสรตัณ พุ่มพวง^๑
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนกิริมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

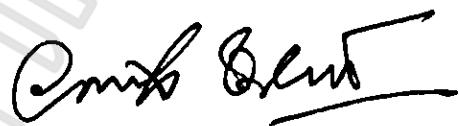
๙.๑๐๘

ตุลาการผู้แต่งคดี : นายคนึง จันทร์ส่งเคราะห์

มีบันทึกประชานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๕๑๖/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ ๐.๓๐๖๔/๒๕๖๖ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายอธิบดี เดชะชาติ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก นายอธิบดี เดชะชาติ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวิรุฬ พิชัยภาน)
ประธานศาลปกครองสูงสุด